

Coro Encanto

o.l.v. Felix van den Hombergh

24 & 25
januari
2026

m.m.v.

Raphaëla Danksagmüller - duduk

Joost van Son - accordeon

WEEMOED & AFSCHEID

Armeense liederen
&
'the best of Coro Encanto'

PROGRAMMA

Armeens

Vache Sharafyan (1966)	Ter, vor I mei lerinn (1996)
Grigor Arakelyan (1963)	Twée pandukhtliederen -Gharib em, Kars gnatsi (2025 – wereldpremière) -Antuni (2025 – wereldpremière)
Tigran Mansuryan (1939)	Drie liederen op teksten van Avetik Isahakyan (2003) -Tzov -Ravennayum -Arvelgi havqëe
Armenuhi Karapetyan (1965)	Lusnak

Intermezzo:

Raphaëla Dankdagmüller op duduk
improvisatie

Grigor Arakelyan (1963)	Matjkal
Komitas Vartabed(1869-1935)	Sareri vrov gnats Yeri, yeri, yeri jan Kali yerg
Vahagn Babloyan (1969)	Jur kuger

PAUZE

Zuid-Amerikaans

Carlos Guastavino (1912-2000)	Se equivocó la paloma
Ariel Ramirez (1921-2010)	Alfonsina y el mar
Astor Piazzolla (1921-1992)	Los pájaros perdidos

Sefardisch

Traditioneel (arr.Felix van den Hombergh)	Paxarico tú te llamas
--	-----------------------

Intermezzo:

Joost van Son op accordéon

- Bulgarsko Razmishlenie (traditioneel)
- Argentijnse dans
(compositie Joost van Son)
- Limpa Banco
(Braziliaanse Forro, compositie Dominguin)

Grieks

Manos Hatzidakis (1925-1994)	To pouli
	I omorfi Belisa
Mikis Theodorakis (1925-2021)	Hathika

Bulgaars

Traditioneel	Oy, mori kavale
Dobri Hristov (1875-1941)	Mari mome

Toelichting op het programma

Het concert bestaat uit twee verschillende delen. Voor de pauze zingen we koormuziek uit Armenië en na de pauze een beknopt overzicht van de koorstukken uit de afgelopen jaren. Dat laatste heeft allemaal te maken met het aanstaande vertrek van mij als dirigent van Coro Encanto, het eerste eigenlijk ook.

Armeense muziek

Al ongeveer twintig jaar houd ik me bezig met de muziek zuidelijk van de Kaukasus. Eerst lag daarbij de nadruk op Georgië, uit welk land Coro Encanto in eerdere concerten stukken heeft uitgevoerd. De laatste paar jaren komt juist Armenië in beeld en een reis die ik in 2023 naar Jerevan (de hoofdstad van Armenië) maakte heeft ertoe bijgedragen dat ik daar enkele componisten heb ontmoet. Dat resulteerde in een compositie-opdracht (voor een ander koor). Voor dit concert is aan de Armeense componist Arakelyan gevraagd stukken te schrijven. Daarover later meer.

Allereerst een korte schets van Armenië, de geschiedenis en de koormuziek uit dit land. Armenië komt steeds meer in de belangstelling, maar toch weten we er in Nederland weinig over. Bijvoorbeeld dat dit het eerste land was dat het Christendom (in apostolisch-orthodoxe vorm) als staatsgodsdienst aannam en dat het zijn gouden eeuw vanaf de vierde eeuw beleefde. Het grootste oppervlak had Armenië al veel eerder: onder Tigranes de Grote (140 v.Chr. – 55 v.Chr.) reikte het land van de Kaspische Zee tot aan de Zwarte Zee. Wat velen wel weten is dat de Armeniërs aan het einde van het Ottomaanse Rijk zwaar te lijden hadden onder uitmoording en uitputting door de Ottomanen. In de 20e eeuw werd Armenië onderdeel van de Sovjet-Unie en vijftig jaar geleden werd het land onafhankelijk.

Religieuze muziek is sinds de invoering van het Christendom altijd aanwezig geweest, met name in de vorm van de zogenaamde “sharakans” – eenstemmige koralen.

De gecomponeerde muziek kwam pas in de 19e eeuw op. Belangrijk hierin was Komitas Vartaped, die veel (volks)muziek heeft verzameld en daar vervolgens bewerkingen van maakte voor koor; zangstem en piano; piano solo en strijkkwartet, Zijn rol kan niet onderschat worden: iedereen in Armenië kent en bewondert hem. De ligging van het land bij het Midden-Oosten maakt dat veel melodieën oriëntaals klinken en dat kleurt

ook de koormuziek die sinds Komitas is geschreven. Van alle componisten die we in dit concert uitvoeren is alleen Komitas niet meer in leven.

Het programma voor de pauze: Armenië

We beginnen het concert met een eigentijdse bewerking van een “sharakan” door Vache Sharafyan: de melodie wordt ritmisch omspeeld door steeds meer partijen, wat de suggestie van een kathedrale akoestiek oplevert.

Hierna zingen we twee nieuwe bewerkingen van Grigor Arakelyan. Op ons verzoek heeft hij daarvoor twee “pandukht”-liederen gebruikt, gezangen die over de diaspora gaan – een wijd verbreid thema in de Armeense cultuur.

Het eerste lied (Gharib em, Kars gnatsi) is eenvoudig van opzet met veelvuldige herhalingen van het woord “nay” dat “ach” betekent. Het tweede lied (Antuni) is een koorbewerking van een pianostuk dat Komitas voor een lied schreef.

We vervolgen de muzikale reis door Armenië met composities die Tigran Mansuryan schreef op gedichten van Avetik Isahakyan. Ook hierin is het diasporathema herkenbaar. De dichter heeft enige tijd in Italië gewoond (zie zijn Ravennayum).

Van een ander karakter is Lusnak van Armenuhi Karapetyan. Hoewel ook hier het woord “nay” herhaaldelijk te horen is, hebben we hier te maken met een lied over de maan. Ook hierin is weemoed te horen.

Na het intermezzo, dat Raphaela Danksagmuller op duduk met begeleiding door het koor speelt, gaan we door met Matjkal dat Grigor Arakelyan schreef voor koor en duduk. De tekst past in de categorie werklieden: een boerin roept haar man op om te stoppen met ploegen. Hij is al moe en genoeg bezweet.

Met twee werken van Komitas Vartaped vervolgen we het programma. Het eerste werk is een combinatie van twee liederen die sterk met elkaar geassocieerd worden.

In Sareri vov gnats beklagt de vrouw zich over haar minnaar als die ver de bergen intrekt. Maar in Yeri, yeri, yeri Jan lijkt ze hem als in een droom terug te zien. In Kali yerg treffen we een ander werklied aan. Dit keer gaat het om de aansporing van de os die het graan moet helpen dorsen.

Het laatste Armeense lied, (Jur kuger,) is een eigentijdse, bijna jazzy bewerking van een lied over een geliefde die juist vanuit de bergen kwam.

Het programma na de pauze: muziek uit de afgelopen jaren: Sefardische muziek en muziek uit Zuid-Amerika, Bosnië, Griekenland en Bulgarije
Na de pauze volgt een selectie van oud repertoire. Om te beginnen met

drie stukken uit Argentinië. Het eerste lied is een van de bekendste uit ons programma, onder andere gezongen door Mercedes Sosa (1935-2009). Se equivoco la paloma van Carlos Guastavino is gebaseerd op een gedicht van de Spaanse dichter Rafael Alberti (1902-1999) met wie hij bevriend was. In deze tekst is de duif de metafoor voor de mens die zich steeds laat misleiden. Het lied Alfonsina y el mar gaat over de dichteres Alfonsina Storni (1892-1938) die door ernstige depressies geplaagd werd.

Uiteindelijk heeft ze haar uitweg in de zee gezocht, volgens het lied om nieuwe versregels te zoeken maar eigenlijk omdat het leven haar te zwaar was geworden. In deze serie volgt een bewerking van Los pájaros perdidos van de nuevo-tango componist Astor Piazzolla. Ook hierin vindt een vergelijking tussen de vogel en de mens plaats.

Uit de vele programma's waarin Coro Encanto Sefardische muziek heeft uitgevoerd klinkt in dit concert Paxarico tu te llamas, een lied dat haar oorsprong heeft in Sarajevo waar veel Sefardische joden heen waren gevlucht na de "Reconquista" (verovering in 1492 van Spanje door de christenen na het Andalusische tijdvak).

Na het intermezzo van Joost van Son klinken drie Griekse stukken. Eerst twee liederen van Manos Hatzidakis die veel filmmuziek schreef en daarna een lied van Mikis Theodorakis wiens muziek – mede door de vertolking door Liesbeth List – in Nederland een zekere cultstatus heeft gehad. Het lied Hathika komt uit de serie "Lipotaktes", over twee geliefden die elkaar kwijt zijn.

We sluiten het programma af met twee Bulgaarse liederen. Allereerst het traditionele Oy, mori kavale dat Raphaela Danksagmuller zal inluiden op de herdersfluit die in het lied wordt genoemd. Tot slot Mari mome van Dobri Hristov, dat over de keurende blik van een schoonmoeder gaat.

En daarmee neem ik afscheid van het koor en publiek.

Veel luisterplezier.

Felix van den Hombergh

Raphaela Danksagmüller

De in Oostenrijk geboren Raphaela Danksagmüller geldt als een belangrijke blaasinstrumentaliste. Thans woont zij in Amsterdam. Opgeleid door Gevorg Dabaghyan bekwaamde zij zich in de Armeense blaasinstrumenten duduk, kaval en fujara. Als soliste en lid van diverse ensembles maakte zij tournees door Europa, Azië en de Verenigde Staten.

Op dit moment is zij lid van het Ensemble Zerafin, het renaissance-ensemble Mezza Luna en het Atlas Ensemble. Als gast heeft zij opgetreden bij het Nederlands Blazers Ensemble, het Residentie Orkest, het Nederlands Kamerkoor, het orkest van de opera van Bratislava en de Salzburger Festspiele. Prijzen won zij in Duitsland, het Festival voor Oude Muziek in Brugge en het internationale Gaudeamus Concours.

Joost van Son

Al tijdens zijn studies aan het Sweelinck Conservatorium (piano) en de Universiteit van Amsterdam (rechten) speelde hij accordeon in de Braziliaanse band “Que Pasa” en het Roemeense orkest “Mioritza”. Zijn liefde voor de accordeon bepaalde zijn verdere muzikale loopbaan. Zo richtte hij in de jaren '80 met violiste Els Dekker en bassist Eric Hennes het ensemble “La Strada” op, dat nog altijd actief is op de Nederlandse podia.

Joost van Son doet aan veel muzikale projecten mee. Zijn uitgebreide muzikale activiteiten combineert hij met een lespraktijk, onder meer in het Muziekpakhuis in Amsterdam. Momenteel is hij actief in de orkesten “En route”, “Benonies” en “Odessa”.

Coro Encanto

Coro Encanto is een gemengd koor dat zich voornamelijk richt op de uitvoering van Hispano-Amerikaanse en Spaanse muziek, maar het schuwt uitstapjes naar andere taalgebieden niet. Het repertoire varieert van gearrangeerde traditionele volksliederen en oude muziek tot hedendaagse en klassieke composities. Soms werkt het koor ook met theatrale

elementen zoals in de uitvoering van “Il Festino” (2013) en “L’Amfiparnasso” van Orazio Vecchio, een tijdgenoot van Monteverdi (juni 2018). Het koor zingt meerstemmig en veelal a capella. Coro Encanto is in 1988 opgericht door de Argentijn Ruben Chapp. Tussen 1994 en 2000 stond het onder leiding van Jan Joost van Elburg en daarna Adrian Rodríguez van der Spoel en Enrique López Cortón. Sinds 2006 is Felix van den Hombergh de dirigent van Coro Encanto. Na dit weekend neemt hij afscheid van het koor.

Felix van den Hombergh

Dirigent Felix van den Hombergh groeide op met musiceren; viool, piano en zingen in het koor van de kathedraal van Haarlem. Op het conservatorium van Den Haag studeerde hij fagot bij Johan Steinman en in Rotterdam koördirectie bij Barend Schuurman.

Zijn huidige directiewerkzaamheden omvatten, naast Coro Encanto, het kamerkoor Douce Memoire in Haarlem, de Amsterdamse Cantorij, het door hemzelf opgerichte Haarlemse Projectkoor 023 en het koor FeniX in Amsterdam. Verder dirigeert hij op projectbasis diverse gezelschappen. Als zanger is hij actief in het ensemble QYtet dat zich vooral richt op oude muziek en traditionele polyfonie.

Het repertoire van Felix van den Hombergh stekt zich uit van de vroege renaissance tot hedendaagse composities en van de grote bekende werken – zoals de passies van Bach; de “Maria Vespers” van Monteverdi; het “Requiem” van Mozart en de “Psalmensymfonie” van Strawinsky – tot de minder gangbare.

Hij heeft daarbij grote interesse voor repertoire uit landen als Georgië, Armenië en de Baltische staten. Met zijn koren maakt hij concertreizen, zoals met Coro Encanto in Frankrijk (zomer 2015); Projectkoor 023 in Georgië (2010) en Douce Memoire in Italië (2012).

Sharafyan Ter, vor i mej lerrinn

Տէր, որի մեջ լերինն աղբեր ացուցեր ըզջուրն ի վիմէն,
Տէր, ի սրտէ իմմէ համ ինձ արտասուս ապաշխարութեամ,
Չի կեցից եւ ապաշխարութեամբ ապրեցայց ի հանդերցեալ քոց
դատաստանաց:

Ter, vor i mej lerinn aghber atsutser
ezjurn i vimen,
Ter, i serte imme han indz artasus
apashkharutean,
Zi ketsits ev apashkharuteamb apretsaits
i handertseal qots datastanats.

Heer, vanuit mijn hart proef ik
tranen van berouw,
Want ik zal leven
en mij bekeren
in het aangezicht van uw
oordelen.

Arakelyan Gharib em, Kars gnatsi

1. Ղարիբ եմ Կարս
գընացի,
Ղարիբ տեղ հարս
գընացի.
[Յար, վայ, նայ, նայ,
նայ, նայ, նայ,]
Մա՛յրիկ ջան.
Փոքրուց ես օր
չըտեսա,
Անկէտուր հարս
մընացի:
[Յար, վայ...]
Մա՛յրիկ ջան:

2. Ղարիբ եմ,
տեղըս քար ա,
Ղարիբութիւնս
դըժվար ա.
[Յար, վայ...]

Աստվա՛ծ սիրեք,
բան չասեք,
Ղարիբն ես ի՛նչ
անճար ա:
[Յար, վայ...]

3. Ես ղարիբ եմ՝ ջուր
չըկա,
Սարերին աղբյուր չըկա.
[Յար, վայ...]

Վախենամ ղարիբ
մեռնեմ,
Վըրես մեր ու քուր չըգա:
[Յար, վայ...]

Gharib em Kars gēnatsi,
Gharib tegh hars gēnatsi:
[Yar, vay, nay, nay,
Nay, nay, nay,]
Mayrik jan:
P'oqruts yes or ch'ētesa,

Ik ben een banneling, naar Kars* ben
ik gegaan. Als bruid kwam ik in een
arm gezin terecht.
Ach, zie mij, mijn moeder!
Al sinds mijn kindertijd heb ik geen
vreugde gekend, ik ben een bruid

Ankesur hars mēnatsi.
[Yar, vay...] Mayrik jan.

Gharib em, teghēs qar a,
Gharibut'yun dēzhvar a:
[Yar, vay...]
Astvatz sireq, ban ch'aseq,
Gharibn es inch' anchar a.
[Yar, vay...]

Yes gharib em jur ch'ēka,
Sarerin akhpyur ch'ēka:
[Yar, vay...]
Vakhenam gharib mernem,
Vēres mer u qur ch'ēga.
[Yar, vay...]

zonder thuis.
Ach, zie mij, mijn moeder!

Ik ben een banneling, rotsen zijn mijn
huis. Het leven alleen en in
ballingschap is moeilijk. Ach, zie mij,
mijn moeder!
God, heb erbarmen, zeg geen woord.
Hoe hulpeloos en arm is de banneling
Ach, zie mij, mijn moeder!

Ik ben een banneling, hier is geen
water. In de bergen is geen bron.
Ach, zie mij, mijn moeder!
Ik vrees dat ik zal sterven in
ballingschap.
Geen familie die om mij rouwt, geen
verwanten om mij heen. Ach, zie mij,
mijn moeder!

* stad die tegenwoordig in Turkije ligt

Arakelyan Antuni

Սիրտըս նման է են փըլած տըներ,
Կոտրեր գերաններ, խախտեր է
սըներ.
Բոն պիտի դընեն մեջ վայրի
հավքեր.
Երթամ՝ ձի թալեմ են ելման
գետեր.
Ըլնիմ ձկներո ձագերացըն կեր:
Ա՛յ, տո լա՛ճ տընավեր:

Սև ծով մ'եմ տեսե, սիպտակն էր
բոլոր.
Ալին կըզարներ, չէր խառնի հիրոր.
Էն ո՞րն է տեսե մեկ ծոփս երկթավոր,
Անտոնի սիրտն է պըղտոր ո մոլոր:
Ա՛խ, իսկի մի՛ լսիք սըրտիկ սևավոր:
Ա՛յ, տո լա՛ճ տընավեր:

Sirtēs nēman e, en platz tener,
kotrer,
Geranner khakhrer e sēner.
Bun piti dēnen mej vayri havqer.
Yert'an diz t'alem en yelman gener.
Ėlnim dzēknern dzageratsner ker.

Ay, to lach tnaver!
Sev tzov mēm tese, siptakn er bolor.
Alin kēzarnēr ch'er kharnni hiror.

En vorn e tese mek tzovn yert'avor,
Antuni sirtn e pēghtor u molor.
Akh, iski milniq sērtik sevalor.
Ay, to lach tnaver!

Mijn hart is als een ingestort huis,
geheel vervallen, alle balken vernield
en de muren gevallen.
Het is nu een plek voor wilde vogels
om hun nesten te bouwen. Ik zal op
mijn paard naar de bronnen van
rivieren rijden, en zal mij ten prooi aan
de vissen in de rivier werpen.
Ach, ik arme jongen zonder thuis.
Ik zag een zwarte, maar die glinsterde
wit, zijn golven sloegen tegen de kust
zonder mededogen.

En toen ik de zee in tweeën gesplitst
zag worden, brak mijn thuisloze hart in
tweeën, geheel ontredderd.
Ach, ik arme jongen zonder thuis.

Mansuryan Tzov

Ծո՛ւ՛կ , եկան ազգեր և քո շառաչին
Խառնեցին իրենց երգերը չնչին:

Եվ հիմա նրանք հավիտյան լռել,
Անցել են անդարձ, դարձել առասպ
ել:

Բայց դու, անտարբեր, երգում ես
կրկին
Բյուր դարեր երգած քո երգերը
հին:

Կըզան նոր երգով ազգեր նորա
նոր,
Կերգեն ու կանցնեն ազգեր
բյուրա վոր:

Եվ կանհետանան անտապանագիր,
Եվ նրանց հիշալ չի մնա մեկ իր:

Բայց դու, անփոփոխ , կերգես
վերստին
Բյուր դարեր երգած քո երգերը հին:

Եվ սակայն մի օր, նման
մարդկության,
Կըլմես և դու, անդարձ, հավիտյան:

Tzov, yekan azger yev qo
sharrach'in
Kharnetsin irents yergerë ch'nch'in.
Yev hima nranq havityan Irrel,
Antsel yen andardz,
dardzel arrasp yel.
Bayts du, antarber,
yergum yes krkin
Byur darer yergatz
qo yergerë hin.

Këzan nor yergov azger nora nor,
Kergen u kantsnen azger byuravor.

Yev kanhetanan antapanagir,
Yev nrants hishal ch'i mna mek ir.
Bayts du, anp'op'okh, kerges verstin
Byur darer yergatz qo yergerë hin.

Yev sakayn mi or, nman
mardkut'yan,
Këlrres yev du, andardz, havityan.

Naties kwamen naar de zee
en vermengden hun onbeduidende
liederen met jouw gebrul.

En nu zwijgen ze voor altijd,
Ze zijn onherroepelijk verdwenen,
een mythe geworden.
Maar jij, onverschillige, zingt opnieuw
Je oude liederen die je eeuwenlang
zong.

Nieuwe naties zullen komen, met
steeds nieuwe liederen, duizenden
naties zullen zingen verdwijnen.
Ze zullen verdwijnen zonder grafsteen,
en er zal niets overblijven om hen te
herinneren.
Maar jij, onveranderlijke, zult opnieuw
Je oude liederen zingen die je
eeuwenlang zong.

En toch zul jij op een dag, net als de
mensheid,
ook voor altijd zwijgen, onherroepelijk.

Mansuryan Ravennayum

Արարատի ծեր կատարին
Դար է եկել, վայրկյանի պես,
Ու անցել:

Անհուն թվով կայծակների
Սուրն է բեկվել ադամանդին,
Ու անցել:

Մահախուճապ սերունդների
Աչքն է դիպել լույս գագաթին,
Ու անցել:

Հերթը հիմա քոնս է մի պահ.
Դու էլ նայիր սեգ ճակատին,
Ու անցիր...

“Ravennayum”
Ararati tzer katarin
Dar e yekel,
vayrkyani pes,
U antsel:

Anhun tēvov kaytzakneri
Surn e bekvel adamandin,
U antsel:

Mahakhuchap serundneri
Ach’qn e dipel luys gagat’in,
U antsel:

Hert’ë hima qonn e mi pah.
Du el nayir seg chakatin,
U antsir...

"In Ravenna"
Op de oude top van Ararat
zijn eeuwen gekomen,
als een seconde,
En voorbijgegaan.

Ontelbare bliksemschichten hebben
met hun zwaard de diamant gebroken,
En zijn voorbijgegaan.

Generaties hebben in sterfelijke angst
heeft hun laatste blik op de top
geworpen,
En zijn voorbijgegaan.

Nu is het even jouw beurt.
Kijk ook jij naar het trotse voorhoofd,
En voorbijgaan...

Mansuryan Arevelqi havqë

Արևելքից մի հավք
եկավ
Ոսկի հակինթ թևերով, -
Վառ արևի խորքից
եկավ
Աշխարհով մեկ՝ ձայն
տալով.

Եվ իմաստուն
հավքը ճախրեց,
Թռավ դեպի
արևմուտք.
Եվ թևաթափ լուռ
մխրճվեց
Մահվան ծովում՝
սև ու սուգ...

- «Ես եմ կյանքը. –
կյանքն է երազ
մեծ քնի մեջ աշխարհի.
մարդն է ոգի, մարդն է
դողանջ
մեծ զանգի մեջ
աշխարհի»:

Arevelqits mi havq yekav voski
hakint’ t’everov, - Varr arevi khorqits
yekav ashkharhov mek dzayn talov.
«Yes em kyanqë. – kyanqn e yeraz
metz qni mej ashkharhi, mardn e

Uit het Oosten kwam een vogel met
gouden hyacintvleugels, - uit de
diepten van de stralende zon kwam
hij over de wereld, roepend: "Ik ben
het leven. - Het leven is een droom in

vogi, mardn e ghoghanj metz zangi
mej ashkharhi»:
Yev imastun havqë chakhrets, t'rav
depi arevmutq. Yev t'evat'ap' lurr
mkhrchvets Mahvan tzovum` sev u
sug...

de grote slaap van de wereld.
De mens is een geest, de mens is een
geluid in de grote klok van de wereld."
En de wijze vogel steeg op, vloog naar
het westen. en zonk, vleugelloos,
stil in de zee van de dood,
zwart en treurig...

Karapetyan Lusnak

Լուսնակ, խուրպան, ո՞ր կերթաս; Նայ նինայ
Կերտամ վիր հալպա սարում, Նայ, նինայ:
Կիշիմ գաշում, զգարուն, զդեմեռ, Նայ, նինայ:
Աշում իմ թողի զխողեր, Նայ, նինայ:
Գարուն իմ ես նխչի իմ զպոչեր, Նայ, նինայ:
Լուսնակ դուչպան...

Lusnak, khurpan ur kertas?
nay, ninay:
Kertam vir halpa sarum,
nay, ninay:
Kishim zashum, zgarun, zdemerr,
nay, ninay:
Ashum im toghi zkhogher,
nay, ninay:
Garun im es nëkhchi im zpocher,
nay, ninay:
Lusnak khurpan...

Lieve maan, waar draai jij naartoe,
Naj, Ninaaj
Ik ga naar de berg Naj, Ninaj
Ik kijk naar de lente met verbazing Naj,
Ninaj
De herfst heb ik aan m'n kinderen
nagelaten
Naj, Ninaj
De lente is vol met kleuren
Naj, Ninaj
Lieve Maan...

INTERMEZZO

Arakelyan Matjkal

Մաճկալ ես, բեզարած ես,
Առը շուռ տու՛ր, շու՛տ արի.
Ծովի պես քրտնած ես,
Եզներն արձկի՛, տու՛ն արի՛:
Կաթի սերը քաշել եմ,
Դրել եմ հովին՝ սառի.
Ալ գոգնոցս կապել եմ,
Արի, թառլան, թը՛ռ, արի:

Machkal es, bezaratz es,
Arrë shurr tur, shut ari!
Tzovi pes qërnatz es,
Yeznern ardzki, tun ari!:

Kat'i serë qashel em,
Drel em hovin` sarri.
Al gognotss kapel em,
Ari t'arlan, t'ë'rr, ari:

Tegh em gëtsel shvaqum,
Qamin kuga, zov kani.
Lusni shoghqn e mer tzotsum,
Ch'ap' tur, ch'ap' arr! - shut ari!:

Dadratz, bezaratz yar jan!
Ampern yelan, deh ari!
Bezaratz janid ghurban,
Tzëtits t'ev arr, t'ez ari...!

Տեղ եմ գրցել շուաքում,
Քամին կ'ուզայ, զով կ'անի.
Լուսնի շողքն է մեր ծոցում,
Դե՛հ շու՛տ արի, տու՛ն արի:
Դադրած, բեզարած եա՛ր ջան.
Ամպերն ելան, դե՛հ արի.
Դադրած կռներիդ մեռնեմ,
Ծըտից թե՛ւ առ, շու՛տ արի...

Ploeger, je bent moe.
Keer de laatste aarde en kom.
Je hebt gezweet als een zee,
laat je ossen gaan en kom.

Ik heb de melk afgeroomd
en in de koele schaduw gezet.
Ik heb mijn rode schort vastgeknoopt,
kom vliegensvlug, geliefde, kom.

Ik heb een ligplaats gemaakt in de
schaduw, waar een koele bries waait.
Manestrallen schijnen op ons bed.
Kom maar snel, kom naar huis.
Mijn geliefde, je bent afgepeigerd moe.
Er komen wolken aan, dus kom hier.
Ik zou mijn leven geven om de pijn in
jouw schouders te dragen.
Leen vleugels van een vogel
en kom snel.

Vartabed Kali yerg

Հոռոլո՛ր, լո՛ր, լո՛ր, լո՛ր:
Ա՛րի, ա՛րի, քե՛ մատաղ,
հո՛ր, ե՛զը, ջա՛ն, հո՛ր,
ռո՛վել, հո՛ր:
Հա՛, կա՛լ արա, մա՛ն
արա, հո՛ր, ե՛զը, ջա՛ն,
հո՛ր, ռո՛վել, հո՛ր:

Հաշանը դարման
արա, հասկերը
ցորեն արա,
պռե՛րե, հո՛ր, պռե՛ր,
հո՛ր ջա՛ն:
Հո՛լ արա ե՛զո,
ջա՛ն, աղբեր ջա՛ն,
հո՛ր, թո՛լ արա, եզո,
ջա՛ն, աղբեր:

Դե՛, սիրուն, ե՛լ, ե՛լ, ե՛լ,
ե՛լ, դե տոկան ե՛լ, ե՛լ,
ե՛լ, ե՛լ, դե՛, սեվո, ՛ել,
ե՛լ, ե՛լ, հո՛ր:
Հո՛լ, ել, հո՛լ, ել, ջա՛ն,
(Հո՛լ արա, եզո, ջա՛ն,
հո՛ր:) Հաշանը դարման
արա, ...

Horrolo, lo, lo, lo!
Ari, ari, qe matagh, ho, yezë, jan,
ho, rrovel, ho!
Ha, kal ara, man ara, ho, yezë, jan,

Hu, hu (uitroepen om
de os aan te sporen).
Sterke os, doe je best, ho, lieve os, ho!
Ja, draai rond op de dorsvloer,
jij lieve os!

ho, rrovel, ho!
Hashanë darman ara,
haskerë tsoren ara,
prre, ho, prre, ho jan!
Hol ara yezo, jan, aghber jan,
ho, t'ol ara, yezo, jan, aghber!
De, sirun, yel, yel, yel, yel,
de tokan yel, yel, yel, yel,
de, sevo, yel, yel, yel, ho!
Hol, yel, hol, yel, jan!
(Hol ara, yezo, jan, ho!)
Hashanë darman ara, ...

Hu, hu!
Doe je werk, kom op!
Dors de tarwearen, kom op!
Spreid het uit, hu, mijn lieve!
Draai nog eens, mijn os, lieve broer.
Woel het graan nog eens, mijn os,
lieve broer!
Kom, mijn zoete, ga naar boven,
Kom, hou vol, ga naar boven
Kom, mijn zwarte os, ga naar boven,
hu!
Draai naar boven, hup!
(Kom, draai om, mijn lieve os, ju!)
Doe je werk, kom op....

Vartabed

Sareri vrov | Yeri , yeri, yeri jan

(2 liederen die vaak samen worden gezongen)

1. Սարերի վըրով
գընաց, Յա՛ր, յա՛ր.
Արոտով, արոտով,
Յարիս կարոտով.
Իմ յարը խըռով գընաց.
Յա՛ր, յա՛ր.
Մընացիր, մընացիր,
Չինվոր գընացիր:

2. Ոչ լոր ելավ, ոչ
կաքավ, Յա՛ր,
յա՛ր...
Արոտով, ...
Ձեռնես թըռնելով
գընաց: Յա՛ր,
յա՛ր...
Մընացիր,...

3. Աչքըս տեսավ՝
սիրեցի, Յա՛ր, յա՛ր...
Արոտով,...
Ու մընացի կարոտով:
Յա՛ր, յա՛ր...
Մընացիր,...

1. Ես գիշեր լուսը տեսա,
Երի, երի, երի ջա՛ն.
Իմ յարը դուսը տեսա.
Երի, մարալո՛ ջեյրան.
Ելել էր ուխտ էր գալի,
Երի, երի, երի ջա՛ն.
Հրացանը ուսը տեսա:
Երի, մարալո՛ ջեյրան:

2. Արև էր ամպի
տակին, Երի, երի...
Սուրբ Հակոբ
ճամբի տակին
Երի...
Մի Էնպես աղբեր
ունեմ, Երի, երի...
Հրեդեն ձին թամբի
տակին: Երի...

3. Արևը սարի վերա, Երի,
երի...
Մամուռը քարի վերա.
Երի...
Ես ոսկի սարք պիտեի,
Երի, երի...
Իմ սիրած յարի վերա:
Երի...

1a. Sareri vërov gënats, Yar, yar:
Arotov, arotov, Yaris karotov:
Im yarë khërrov gënats: Yar, yar:
Mënatsir, mënatsir,
Zinvor gënatsir.

1a. Hij ging over de bergen, Mijn lief.
Door de weide, door de weide,
Met verlangen naar mijn vriend.
Mijn lief ging met wroeging. Mijn lief.
Blijf, blijf toch, je ging weg als een
soldaat.

1b. Es gisher lusë tesa, Yeri, yeri,
yeri jan:
Im yarë dusë tesa: Yeri, maralo
jeyran: Yeel er ukht er gali, Yeri,
yeri, yeri jan:
Hratsanë usë tesa. Yeri, maralo
jeyran.

1b. Vannacht zag ik het licht, Yeri, yeri,
yeri, mijn leven. Ik zag het gezicht van
mijn vriend. Yeri, de wilde gazelle. Hij
was naar buiten gekomen om me te
ontmoeten, Yeri, yeri, yeri, mijn leven.
Ik zag het geweer op zijn schouder.
Yeri, de wilde gazelle.

2a. Voch' lor yelav, voch' kaqav, Yar,
yar...
Arotov, ..
Dzernes t'ërrnelov gënats.
Yar, yar... Mënatsir, ...

2b. Arev er ampi takin, Yeri, yeri...
Surb Hakop' champ'i takin Yeri...
Mi enpes akhper unem, Yeri,
Hreghen dzin t'ambi takin. Yeri...

3a. Ach'qës tesav siretsi, Yar, yar...
Arotov, ...
U mënatsi karotov. Yar, yar...
Mënatsir, ...

3b. Arevë sari vera, Yeri, yeri...
Mamurrë qari vera: Yeri...
Yes voski sarq pitei Yeri, yeri...
Im siratz yari vera. Yeri...

2a. Er zingt geen nachtegaal en ik heb
geen nieuws ontvangen, Mijn lief, door
de weide...
Hij is me uit mijn handen ontglipt.
Mijn lief, Blijf,

2b. De zon was achter de wolken, Yeri
Onder de Sint-Jacobsweg Yeri...
Zo'n droom had ik, Yeri...
Een vurig paard onder het zadel.
Yeri...

3a. Mijn ogen zagen het,
ik vond het prachtig,
Mijn lief, door de weide...
En ik bleef verlangen.
Mijn lief, Blijf...

3b. De zon op de berg, Yeri, yeri...
Mos op de steen. Yeri...
Ik had goud moeten maken, Yeri,
yeri...
Voor mijn geliefde. Yeri...

Babloyan

Jur kuger

Traditioneel Armeens dansliedje

Ջուր կուգեր վերին սարեն,
Հայ, լայ, լալա, ռատիրիրի
րարիրա,
Գեր թափեր մարմար քյարեն,
Հայ, լայ, լալա, ռատիրիրի
րարիրա:
Ջուր կուգեր գրդգըլալեն,
Հայ, լայ,...
Յար կուգեր թըռվըռալեն,
Հայ, լայ,...

Ջուր կուգեր վերին սարեն,
Հուպ, լայ, լալա, ռատիրիրի րարիրա,
Գեր թափեր մարմար քյարեն,
Հուպ, լայ, լալա, ռատիրիրի րարիրա:
Սարեն կիջներ ձիավոր,
Հայ, լայ,...
Արծվու պես թևավոր:
Սարեն կիջներ թուխ Ասմին,
Արևու շողն իրեսին:

Jur kuger verin saren,

Het water komt van een hoge berg,

hay, lay, lala, ratiriri rarira,
Ger t'ap'er marmar qyaren,
hay, lay, lala, ratiriri rarira,

Jur kuger zrzëralen,
Yar kuger t'ërrvërralen,

Saren kijner
dziavor,
hop, lay, lala, ratiriri rarira,
Artzvu pes t'evavor.
hop, lay, lala, ratiriri rarira,
Saren kijner t'ukh Asmin,
Arevu shoghn iresin.

hai, lai, lala, ratiriri rarira,
en valt op een marmeren steen.
hai, lai, lala, ratiriri rarira,

Het water komt met een brullend
geluid en mijn geliefde komt
springend.

Een ruiter daalt van de berg af als een
adelaar,
hop, lay, lala, ratiriri rarira,
de zon schijnt op zijn gezicht.
hop, lay, lala, ratiriri rarira,
Met vleugels als een adelaar
daalt een ruiter van de berg af.

PAUZE

Guastavino Se equivocó la paloma

Uuuhh
Se equivocó la paloma, se
equivocaba
Por ir al norte fue al sur,
creyó que el trigo era aguaSe
equivocaba

Uuuhhh
De duif vergiste zich, hij had het mis
in plaats van naar het noorden, ging hij
naar het zuiden, hij geloofde dat tarwe
water was
Hij had het mis

Creyó el mar era el cielo, que la
noche la mañana
Se equivocaba, se equivocaba

Que las estrellas eran roció, que la
calor era nevada
Se equivocaba, se equivocaba

Que tu falda era tu blusa, que tu
corazón su casa
Se equivocaba, se equivocaba
Ella se durmió en la orilla, tu en la
cumbre de una rama
Uuuhh

Hij geloofde dat de zee de hemel was,
dat de nacht de ochtend was
Hij vergiste zich, hij had het mis

Dat de sterren dauw waren, dat de
hitte sneeuw was
Hij vergiste zich, hij had het mis

Dat je rok je blouse was, dat jouw hart
zijn huis was
Hij vergiste zich, hij had het mis
Zij viel in slaap op de oever, jij
bovenop een tak
Uuuhhh

Ramirez

Alfonsina y el Mar

gedicht: Félix Luna (1925-2009)

Por la blanda arena
que lame el mar
Su pequeña huella
no vuelve más
Un sendero solo de pena y silencio
llegó hasta el agua profunda
Un sendero solo
de penas mudas llegó
Hasta la espuma.

Sabe Dios qué angustia
te acompañó
Qué dolores viejos calló tu voz.
Para recostarte rullada en el canto
de las caracolas marinas.

La canción que canta
en el fondo oscuro
del mar la caracola.

Door het zachte zand dat de zee
overspoelt
Is er geen terugweg van haar kleine
voetafdruk.
Eén enkel voetpad dat door verdriet en
stilte gedreven tot aan het diepe water
is gekomen,
Een enkel pad, dat door stil leed
Tot aan het schuim is gekomen.

God weet welke angst
jou heeft begeleid,
Door welke oude pijnen
jouw stem is stilgelegd.
Om jou te laten rusten, in slaap
gewiegd
Door het gezang van de zeeslakken,
Het lied dat wordt gezongen
In de donkere diepte van de zee
door de zeeslak.

Te vas Alfonsina
con tu soledad
Que poemas nuevos
fuiste a buscar?
Una voz antigua
de viento y de sal
Te requiebra el alma
y la está llevando
Y te vas hacia allá
como en sueños
Dormida, Alfonsina,
vestida de mar.
Cinco sirenitas te llevarán
Por caminos de algas y de coral.
Y fosforescentes
caballos marinos harán
Una ronda a tu lado.
Y los habitantes
del agua van a jugar
Pronto a tu lado.
Bájame la lámpara un poco más
Déjame que duerma nodriza,
en paz
Y si llama él no le digas que estoy
Dile que Alfonsina no vuelve
Y si llama él no le digas nunca que
estoy Di que me ido

Te vas Alfonsina con tu soledad
Que poemas nuevos
fuiste a buscar?
Una voz antigua de viento y de sal
Te requiebra el alma
y la está llevando
Y te vas hacia allá
como en sueños
Dormida, Alfonsina,
vestida de mar.

Je gaat heen, Alfonsina met je
eenzaamheid.
Naar welke nieuwe dichtregels
was jij op zoek?
Een eeuwenoude stem
van wind en zout
Maakt jouw ziel het hof
en neemt haar mee
En zo ga je naar het hiernamaals als
in een droom, slapend, Alfonsina,
En met als tooisel de zee.

Vijf kleine sirenen zullen jou
meenemen
Door paden van zeewier en koraal
En zeepaardjes zullen fluorescerend
Een rondedans maken om jou heen
En de bewoners van het water
Zullen weldra aan jouw zijde spelen.

Laat de lamp nog iets voor mij zakken
Voedster, laat mij rusten in vrede
En als hij roept, zeg hem dan niet
dat ik hier ben, zeg hem dat Alfonsina
niet terugkeert
En als hij je roept
Zeg hem nooit dat ik er ben
Zeg hem dat ik ben heengegaan.
Je gaat heen, Alfonsina met je
eenzaamheid.
Naar welke nieuwe dichtregels
was jij op zoek?
Een eeuwenoude stem van wind en
zout
maakt jouw ziel het hof
en neemt haar mee
En zo ga je naar het hiernamaals als
in een droom, slapend, Alfonsina,
En met als tooisel de zee.

Piazzolla

Los pájaros perdidos

Amo los pájaros perdidos
que vuelven desde el más allá,
a confundirse con un cielo
que nunca más podre recuperar.
Vuelven de nuevo los recuerdos,
las horas jóvenes que di
y desde el mar llega un fantasma
hecho de cosas que amé y perdí.

Todo fue un sueño,
un sueño que perdimos,
como perdimos los pájaros
y el mar, un sueño breve y antiguo
como el tiempo que los espejos
no pueden reflejar.

Después busqué perderte
en tantas otras
y aquella otra y todas eras vos
por fin logré reconocer
cuando un adiós es un adiós,
la soledad me devoró
y fuimos dos.

Vuelven los pájaros nocturnos
que vuelan ciegos sobre el mar,
la noche entera es un espejo
que me devuelve tu soledad.
Soy sólo un pájaro perdido
que vuelve desde el más allá
a confundirse con un cielo
que nunca más podré recuperar.

Ik hou van de verloren vogels
die terugkomen uit een
onbestemde verte
om op te gaan in hoge luchten
die ik nooit terug zal kunnen vinden.
De herinneringen komen terug
de uren van mijn jeugd
die ik voorbij liet gaan
en uit zee rijst een spookbeeld op
van wat ik liefhad en verloren heb.
Alles was een droom,
een droom die we verloren
zoals we ook de vogels en de zee
verloren een droom kort en vervlogen
zoals de tijd die niet
weerspiegeld kan worden.

Later probeerde ik je te verliezen in
zoveel anderen
en al die anderen waren jou;
tenslotte moest ik erkennen
dat een afscheid een afscheid is,
de eenzaamheid verscheurt me,
we zijn twee.

De nachtvogels komen terug
ze vliegen blind over de zee
de nacht is een grote spiegel
die jouw eenzaamheid
terugvoert naar mij.
Ik ben maar een vogel
die terugkomt uit een onbestemde
verte
om op te gaan in hoge luchten
die ik nooit terug zal kunnen vinden.

trad. Paxarico tú te llamas

[bew.:Felix van den Hombergh)

Paxarico tú te llamas
paxarico de bolar.
Cuando metes pie embaxo
a mi me hazes llorar.

Tú te echas en contuques,
Yo debaxo el chainachí.
Guay de mi el povereto,
que me arrastó por aquí.

Ya te dixes joya mia,
non te apares a la mar
que la mar está en fortuna.
Mira, que te va llevar.

– Que me lleve y que me dexe
en los siete tehomot.
Que me coma el peixe preto
para escapar del amor.

Vogeltje word jij genoemd
vederlicht, gevleugeld vogeltje.
Zet een voetje op de aarde
en tranen wellen uit mijn ogen.

Jij vleit je op de kussens neer,
ik sta onder het balkon.
Ach, arme jongen ben ik,
dat ik mij hierheen heb gesleept.

Ik zeg je, parel van mijn hart,
waag je niet te dicht bij 't water
want de zee is onstuimig.
Pas op, hij zal je verslinden.

– Laat de zee mij verslinden en
in de zeven wereldzeeën verzwelgen.
En laat de zwarte vis mij verslinden
zodat ik aan de liefde kan ontsnappen

INTERMEZZO

Hatzidakis

Το πουλί - Το πουλί

Ναΐ, νάϊ, νάϊ,
Πάω να πω στον ουρανό
πάω να πω στο σύννεφο
Το πουλί δεν πιάνεται
το παιδί δε χάνεται
πάνω απ'τον ουρανό

Μες από τον άνεμο
άνθισε χρυσάνθεμο
μέσ'από τον άνεμο
άνθισε χρυσάνθεμο

Πέφτουν πέταλα στη γη
παν να βρούνε το πουλί
σκοτωμένο που λαλεί
Μίνως Αργυράκης

Nai, nai, nai,
Páo na po ston ouranó
páo na po sto sínnefo
To poulí dhen piánete
to pedhí dhe hánete
páno ap'ton ouranó
Mes apó ton ánemo
ánthise hrisánthemo
més'apó ton ánemo
ánthise hrisánthemo

Péftoun pétala sti yi
pan na vroúne to poulí
skotoméno pou laleí

Ik ga het aan de hemel vertellen,
ik ga het aan de wolk vertellen.
De vogel wordt niet gegrepen,
het kind raakt niet verloren,
hoog in de hemel.

In de wind,
bloeide een chrysant.
In de wind,
bloeide een chrysant.

De bloemblaadjes vallen op de aarde,
ze gaan op zoek naar de vogel,
die dood is maar nog steeds zingt.

Minos Aryirakis Η όμορφη Μπελίσσα - I ómorfi Belísa

Πάνω στο πέτρινο γεφύρι
Κάθεται η νύχτα δροσερή,
Έτσι και η όμορφη Μπελίσσα στον κήπο θα τον καρτερεί.
Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα
(Νίκος Γκάτζος)

Péra sto thólo potámi
Éskipse i níhta na loustí,
Étsi ke i ómorfi Belísam'éna
filí na drosistí.
Páno sto pétrino yefíri
Káthete i níhta droserí,
Étsi ke i ómorfi Belísa
Ston kípo tha ton karterí,

Voorbij de duistere rivier
bukte de nacht om te baden
Dat deed de mooie Belisa ook
met een kus om af te koelen.

Op de stenen brug
Bleef de nacht koel,
Zo zal de mooie Belisa
in de tuin op hem wachten.

Federico García Lorca (vert. Nikos Gatzos)

Theodorakis

Χάθηκα (uit: Lipotaktes) - Háthika

Χάθηκα μέσα στους δρόμους που
μ'έδεσαν για πάντα
Μαζί με τα σοκάκια, μαζί με τα
λιμάνια.
Χάθηκα,
Γιατί δεν είχα τα φτερά και είχα
εσένα Κατινιώ

Γιατί είχα όνειρα πολλά
Και το λιμάνι,
και το λιμάνι είναι μικρό
Γιατ'ήμουν πάντα μόνος
Και θαμαι πάντα μόνος.
Γιάννης Θεοδωράκης

Háthika méssa stous dhrómous pou
m'édhesan yia pánda
Mazí me ta sokákia,
mazí me ta limánia.
Háthika

Ik ben verdwaald
In de straten
die mij voor altijd bonden
Samen met de steegjes en de havens
Ik ben verdwaald

yiati dhen íha ta fterá ke íha eséna
Katinió
Yiati íha ónira pollá
Ke to limáni,
ke to limáni íne mikró
Yiat'ímoun pánda mónos
Ke tháme pánda mónos.

Omdat ik geen vleugels had
en ook jou niet, Katina
Omdat ik veel dromen had
En de haven
En de haven is klein
Omdat ik altijd alleen was
En ik zal altijd alleen zijn

trad. Oy mori kavale

Ой, мори, кавале
Ой, мори, що ми се вико дочуе
Гукай ми, думай, голубе
У горна, долна махала

Кавале, мори.
Ой, мори, дали се коне водея
Или се моми краднея?
Нито се коне водея,
Нело са мома краднея.

У поповата меяна.
Гукай ми, гукай, голубе
У поповата меяна.

Гукай ми, думай, голубе,
Нело са мома кradнея.
Кавале, мори.

Oy, mori kavale.
Oy, mori, shto mis e viko dochue,
gukay mi, dumay, golube.
U gorna, dolna mahala
U popovata meyana.
Gukay mi, gukay, golube
U popovata meyana.

Oh, mijn geliefde kaval (herdersfluit)!
Oh, jij, wat heb ik in de verte gehoord,
Koer tegen me, praat tegen me, duif
In de dalen, in de bergen,
In de herberg van de priester.
Koer voor mij, koer voor mij, duif
In de herberg van de priester.

Kavale mori.
Oy mori dali se kone vodeya
Ili se momi kradneya?
Nito se kone vodeya,
Nelo sa moma kradneya.
Gukay mi, dumay, golube,
Nelo sa moma kradneya.

O mijn kaval!
Zijn iemands paarden gestolen
Of zijn er maagden geschaakt?
Nee niemand stal paarden
Noch schaakte iemand maagden.
Koer tegen me, praat tegen me, duif
Niemand schaakte maagden.

Kavale, mori.

O mijn kaval!

Hristov Mari mome

И-ха-ха,
Мари моме църноока,
не лажи ми мори сина хайде де.
Хайде дебре де!
Искина си свилен пояс стега ек и половина.
Кой ти майко сина лаже, ни я него, ни он мене.
Лажат ми го църни очи,
лажат ми го син мерджани,
хайде майко, хайде де! Ихаха!

I-ha-ha! I-ha-ha!
Mari mome tsârnooka,

Hé, hé, hé
Meisje met de zwarte ogen,

ne lazha mi, more sina
hayde de!
Hayde de, de bre de,
de bre de!
Iskina si svilen poyas
stega ek i polovina, hayde de,
de bre de!
Koy ti mayko, sina lazhe,
ni ya nego, ni on mene
I-ha-ha, i-ha-ha!
Lazhat mi go tsârni ochi,
lazhat mi go sin merdzhani,
hayde, mayko, hayde, de!
I-ha-ha, i-ha-ha, i-ha-ha!

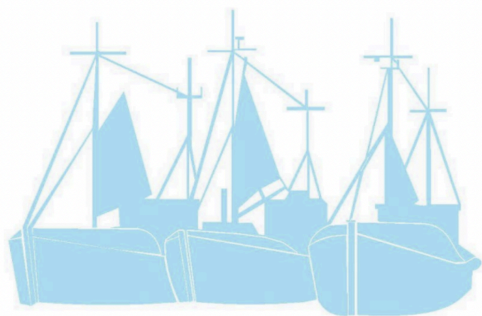
Lieg niet tegen mijn zoon.
Hé!
En hij trok zo hard aan zijn sjerp,
dat die scheurde,
Hij scheurde in tweeën.
Moeder, wie liegt tegen je zoon?
Ik niet en hij ook niet.
Het zijn mijn zwarte ogen die
tegen hem liegen.
En mijn blauwe kralen,
Hé moeder!

DRIEKANT^③

drs. Her Grimbergen
06-53 899 680
info@driekantadvies.nl
www.driekantadvies.nl

“Meer dan twee kanten”

Voor Driekant een verbeelding van de uitdaging
om het onmogelijke mogelijk te maken.
Driekant biedt diensten op het gebied van
training, coaching, advies, teambuilding en events.

Vis op Zuid

Vis direct van de afslag naar de vitrine!

Samenstelling Coro Encanto

Sopranen: Irma Roose, Marianne Strootmann,
Jos den Dikken, Fleur Hoogendijk,
Annick Ledebt, Linda Lopes Cardozo,
Marina Sawaya

Alten: Ria Zondervan, Jessika van Kammen,
Jeanine van Leersum, Rénie van der Putte

Tenoren: Robert-Jan Both, Jens Ramdor, Her Grimbergen

Bassen: Menko Vlieger, Erwin van den Nieuwendijk,
Mire Mihailovic, Guido Keizer, Jolke Oppewal

Wilt u van onze concerten blijven genieten?

Steun ons als donateur.

Uw bijdrage van € 50,- (maar meer mag ook) wordt zeer op prijs gesteld.

Die kunt u overmaken op rekeningnummer NL53INGB0006188927 t.n.v. Stichting Coro del Mundo.

Doet u dat o.v.v. "donatie" met uw naam en adres.

Donateurs krijgen 1 vrijkaartje per concert.

Hartelijk dank!

STICHTING
de vrolijke Noot

IN SAMENWERKING MET ZORGINSTELLINGEN ORGANISEERT
STICHTING DE VROLIJKE NOOT VROLIJKE, MUZIKALE
EVENEMENTEN VOOR MENSEN MET EEN LICHAMELIJKE EN/O
GEESTELIJKE BEPERKING EN OUDEREN.

TELEFOON NR: +31616799186

OF STUUR ONS EEN MAIL NAAR [INFO@STICHTINGDEVROLIJKENOO](mailto:info@stichtingdevrolijkenoot.nl)

WORDT LID VAN ONZE VRIENDENKRING VOOR € 10,00
PER MAAND EN ONDERSTEUN ONZE WERKZAAMHEDEN

Scan om te betalen

Vormgeving:	Jos den Dikken
Ontwerp flyers:	Irma Roose
Vertalingen:	Felix van den Hombergh, Jessika van Kammen
Kleding:	Fleur Hoogendijk, Marianne Strootmann
Opname:	Eric Bleijs
Eindredactie:	Her Grimbergen, Rénie van der Putte

TRAININGEN | TEAMBUILDING | EVENTS | MAATWERK

DE LEKKERSTE PANNENKOEKEN VAN AMSTERDAM EN OMSTREKEN!

WWW.IJSLAND-IJS.NL

MAASSTRAAT 63

020-7372401

IJSLAND

De volgende concerten van Coro Encanto vinden plaats
op 20 en 21 juni 2026 .

Spaanse en Engelstalige liederen over de liefde.

dirigent : Eduardo López Cabello.

Er is op dit moment weer ruimte voor
een **alt**, een **tenor** en een **bas**.

Dit concert werd mede mogelijk gemaakt door het

